

ద్రీమ్ గా వెలుగుతోంది వెడ్ లా పు. పల్చటి వెలుగు పీకటితో పెనవేసుకుని గంభీరమైన ముత్యం జోగు తోంది.

"దార్లింగ్!"

నిద్రలోకి జారబోతున్న మే ఉలిక్కిపడుతూ కళ్లు తెరిచింది.

"హి...." బద్ధకంగా మ లిగింది.

"నిద్ర బోతున్నావా?"

"లేదు, ఇప్పుడే పట్టబోతోంది."

"ఇటు తారాదా...."

"ఎందుకు?"

"...రమ్మంటుంది —"

అర్థమయిందామెకు.

బాబడి ఉండవల్లి

కంటాకేని కథాచిత్రము

"ఎప్పుడూ అదే రంది!" అన్నది బద్ధకంగా,

"నీకు నిద్ర రంది కదూ!"

"బాబు నిద్ర లేస్తాడేమోనండీ, నా మీద చెయ్యేసి మరీ పండుకున్నాడు. చెయ్యి తీసే...."

ఉసూరమన్నాడతను. పగలల్లా ఆఫీసు. చచ్చి వెళ్లి సెలవు రోజులో చాలా యెండ్ పిల్లవాడికి కూడా ఆప్పుడే సెలవులుంటాయి. భార్యతో వంటరితనం చిక్కేది ఏ రాత్రి సమయానో. అదీ వాడు గాఢ నిద్రలోకి జారుకున్నాడనిపించాక. వాడు పుట్టక ముందు ఎంత స్వేచ్ఛ, ఎంత విచ్ఛలవిడితనం

తమ మధ్య !! వాడు పుట్టక తమ మధ్య సరసా నికీ శృంగారానికి కరువొచ్చిపడింది. వాడికి మున్నా వస్తున్న కొద్దీ మరీ! పెద్ద వాళ్ళ సరసా అసలు గాలూ పిల్లల కంటపడటం వల్ల వాడు జరిగే అవకాశాలెక్కువని భావిస్తాడతను. అందు కనిపిల్లవాడు పెరుగుతున్న కొద్దీ కష్టపడ వాడి సమక్షంలో రిజర్వ్ డెన్స్ ని మేనేజ్ చేయటం అలవాటు చేసుకున్నాడు. కనీసం ఏ సెలవలకయినా పిల్లవాణ్ణి వాళ్ళ అమ్మగారి ఊరికి, మరెక్కడికో పంపుదామనుకున్నాగాని ముత్యం వాడికి తగని అనుబంధం. పోతే ఇద్దరూ పోవా

లంటాడు. ఇంకెక్కడి వంటి తనమూ, ఇంకెక్కడి శృంగారమూ!?

కొద్దిపొద్ది చికాకు కలిగిందతనికి.

"రా దాశింగ్..." చికాకును అణిచి పెట్టు కుంటూ గోముగా అన్నాడు. "వాడి పుట్టి మెల్లగా తప్పింతుని రా—"

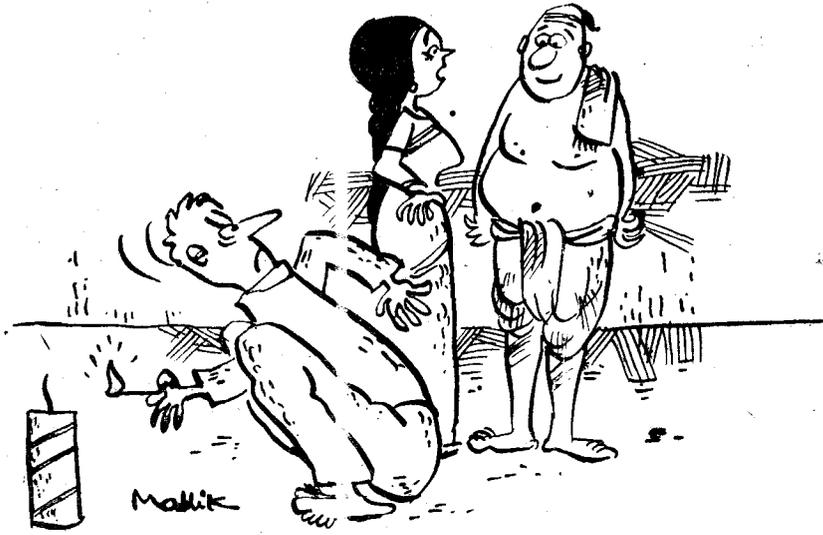
"ఏమోనబ్బా..." విసుగు నటించి దామె.

ఇష్టంలేక కాదు.

లేచి ఆమె, ఉన్న బెడ్ లాంపును కాస్తా తీసేసి చీకట్లో వెళుకుంటూ వచ్చి అతణ్ణి చేరమంది.

అవతల పిల్లవాడన్నాడు, నిద్రపోన్ని పాటించాలి, కేరితలు బయటికి రాసియేటాడమ, రహస్యంగా గుసగుసగా ఊపిరుల్లో అచ్చక-స్వాధీంలో లేని సహజస్వరాలు అసంకల్పితంగా.

శ్రాద్ధం... సుముగ్ధగా ఉంటానికి
శ్రమలూ ప్రయోగం విమేం ఉన్నాయండీ..

ఉత్కించడుతూ కళ్ళు తెరిచాడు కుర్రవాడు. అంతా చీకటి. అవతల మంచంమీ ఏదో చప్పుడు అమ్మ ఎందుకు ఎగళాన పీ... న్నంది. కుర్రవాడి పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి. నాన్న మళ్ళీ అమ్మనేదో చెప్పన్నాడు. ఇళ్ళాతనకు మెలకువ వచ్చినప్పుడల్లా గమనిస్తున్నాడు. అమ్మ నాన్న మంచంమీద ఉండటం! ఎందుకు? పగ తెప్పుడూ నాన్న కూర్చున్న మంచం ఎదన్నా కూర్చోదామె. అట్లాంటిది....నాన్న ఏదో స్తున్నా దామెను. కళ్ళు చికిలింతుకని చూడటానికి ప్రయత్నించాడు కుర్రవాడు. చీకట్లో సరిగ్గా తెలియవంలేదు గాని, ఇద్దరూ ఒకకళ్ళ నొకళ్ళు నెట్టుకుంటున్నట్టు అన్వేషంగా, రేఖావ త్రంగా కనిపిస్తోంది. కొట్టుకుంటున్నారా? తన నిద్ర పోయినాక నాన్న అమ్మను మంచం మీదకు విలుస్తాడు గావును. ఎందుకు? తనపక్క న పడు కున్న అమ్మను పిలవ వలసిన వసరం ఏమిటాయనకు; ఇంకెంతకు ఇట్లా బాధించ టానికే....ఎం చెప్పన్నాడు; గుడ్డుత న్నాడా గొంతునొక్కుతున్నాడా? చటుక్కున వెద్ద కదలిక. ఊపిరి బిగవట్టాడు కుర్రవాడు. అను గొంతు లోంచి ఏదోకేక చిన్నగా— పాపం, అమ్మ బాధ పడుతోంది. ఊపిరి అందటం రేదామెకు.... కుర్రవాడి గుండెలు వేగంగా కొట్టుకో సాగాయి. కొద్ది క్షణాల తర్వాత బెడ్ లాంప్ వెలిగింది. తల్లి అతని వద్దను వచ్చి అటువేపుకు తిరి పడు, కుంది. త్వరలోనే నిద్రపోయిందామె. కుర్రవాడి మెదడు వేదెక్కసాగింది. అలో చనల్లో గజిబిజి—

సామాన్యంగా అమ్మ తనమీద చేయివేసి పండు కుంటుంది. అట్లాంటిది అటుతిరిగి పండు కుందంటే నాన్న ఎంత బాధపెట్టబట్టో— అమ్మ-బంగారంలాంటి అమ్మ-వేవతలాంటిది అమ్మ- తను బడికి పోతూంటే బుగ్గమీద ముద్దుపెట్టు కొని 'టాటా' వెప్పే అమ్మ— బడినుంచి రాగానే తనను కావలింతుకుని. మళ్ళీ ముద్దు పెట్టుకొని, బోర్నోపిటా కాచిఇచ్చి కుళం ప్రశ్నలకిగే అమ్మ- తనకు ఏపాటి జ్వరం వచ్చినా తలెడ్డిపోతూ రాతింబవళ్ళు తన పక్కన కూర్చునే అమ్మ— అట్లాంటి అమ్మను, నాన్న-రాక్షసుడు-బాధిస్తున్నాడు-తను నిద్ర పోయాక-చీకట్లో- అమ్మను తను రక్షించాలి! ఆసును బాధలు లేకుండా చేయాలి!! కడలోని రాజకుమారి అమ్మ-అమెను చెరబట్టే దుర్మార్గుడైన మాంత్రికుడు నాన్న- లేచి మెల్లగా మంచం దిగాడు కుర్రవాడు. తల్లి దండ్రులుతిద్దూ గాధంగా నిద్ర పోతున్నాడు. పక్క మంచం మీద తండ్రి వెల్లకిలా- తనున్న మంచం మీద తల్లి అటు తిరిగి— గది మూలకు నడిచాడు కుర్రవాడు. రెండు రోజుల క్రితమనగా బీరువాక్రింద దాచి వుంచిన చాకును చేతికి తీసుకున్నాడు. పదునైన చాకు అది. వంట గడలోంచి తీసి దాచాడు దాన్నక్కడ. ఈ రెండోజులూ రాత్రులు మెలకువ రాకపోవటంతో కుదరలేదు. పిడికిట్లో దాని పిడిని గట్టిగా బిగించి పట్టుకొని చప్పుడు కాకుండా తండ్రి మంచం వద్దకు నడిచాడు.

వెల్లకిలా పండుకుని కొద్దిగా నోరు తెరిచి గురక పెడుతున్నాడు తండ్రి. వేవన్ కోసమని ఆయన వెంతుకున్న కోరమీసాలు, ఆ గురక, అదంతా క్షురవాడికి తను పిల్లలపు సకాల్లోచూసిన నిద్రపోతున్న రాక్షసుడి బొమ్మను గుర్తుకు తెప్పించాయి. కుర్రవాడి గుండెలు వేగంగా, మరింత వేగంగా కొట్టుకోసాగాయి. చేతిలో చాకు ని మరింత బిగించి పట్టుకుని తండ్రి గొంతుకు సూటిగా చేతినిపెక్కి లేపాడు. "అమ్మా! నిన్నిక బాధించే వాల్లెవరూ వుండరమ్మా!" ఆ సమయాన అతని మనస్సులోని బావాలు - "నిన్ను రక్షిస్తానమ్మా. ఈ రాక్షసుణ్ణి చంపేస్తున్నాను!!!" వజ్రకుతున్న ఆ లేత చెయ్యి తిన్నగా తండ్రి గొంతు మీదికి దూసుకొచ్చింది. చాలాసూటిగా- గురి తప్పలేదు...

సన్నటి ఆత్రనాదంతో పాటు తన మంచాన్ని ఎవరో గట్టిగా కుదిపినట్లు అనిపించటంతో గాధ నిద్రలోంచి ఉత్కించడుతూ కళ్ళు తెరిచిందామె. పక్క మంచం మీది దృశ్యం చూడగానే చటుక్కున లేచి కూర్చుంది. వజ్రకుతున్న కాళ్ళతో మంచం దిగి లైటువేసింది. కాళ్ళూ, చేతులూ కొట్టుకుంటూ గిరిగిలలాడు తున్నాడు భర్త. అతని గొంతులోంచి నెత్తురు చిమ్ముతోంది. మంచం పక్కనే పిల్లవాడు బిత్తర పోతూ నిల్చున్నాడు. "ఏమిటిరా నాన్నా, ఏమయింది?" "నేనే పొడిచానమ్మా!" "ఎందుకూ ఆప్రాచ్యుడా, ఎందుకు?" తృళ్ళిపడ్డాడు కుర్రవాడు. చప్పున యివతలికి వచ్చి తల్లిని వాచేసుకుని బావురుమున్నాడు. వెక్కుతూ వెక్కుతూ యిలా అన్నాడు : "నేను నిద్రపోయాక నాన్న నిన్ను రోజూ- మంచం మీదికి పిల్చి- బాధపెడుతుంటాడు కదూ- నీకు బాధ లేకుండా చేసానమ్మా...." కుర్రవాడు చెప్పింది ఆమె కెంత వరకు ఆర్థమయిందో తెలియదు, గజల్నా వాణ్ణి తన నుండి అవతలకు లాగి ఈడ్చి చెంపమీద చదిచింది. ఆ వెంటనే భర్త వద్దకు పరిగెత్తుకు వెళ్ళి చలనం ఆగి పోతున్న ఆ కఠిరం మీదపడి పెద్దగా రోదించ సాగింది. తల్లి తన నెండుకు కొట్టిందో, పెగా అమెను రోజూ అంతగా బాధపెట్టే ఆ మనిషి చనిపోతున్నందుకు సంతోషించాలింది పోయి అమె ఆలా ఎందుకు ఏడుస్తోందో ఆర్థం కాక స్థలం ఏదా పును గొంతులో కుక్కుంటూ గోడనానుకుని నిలబడి బిత్తరపోయి చూడసాగాడు ఎనిమిదేళ్ళ ఆ కుర్రవాడు